

Joh. Seb. Bach:

PASION

po sv. Matevžu

v dveh. delih, za soli, dvojni mešani zbor, dva orkestra
in orgle. Besede sv. pisma po evanĝ. Matevžu kap. 26.
in 27. priredil ANTON FUNTEK.

1921

I. del v torek, 15. marca t. l. }
II. del v sredo, 16. marca t. l. } ob pol 6. zvečer
v frančiškanski cerkvi.

Dirigent: kapelnik dr. Josip Čerin.

Sodelujejo: Ga. Cenka dr. Cepudrova; ga. Wanda pl. Chulawska-Wistinghausnova, operna pevka in prof. konservatorija (sopran solo); gđna. Vilma de Thierryjeva, solistinja narodnega gledišča (alt solo); gospodje Stanko Benedik, dr. Josip Cepuder, Leopold Kovač (solist nar. gledišča), Josip Levar (solist nar. gledišča) in Mirko Premelč (bariton solo); polnoštevilni frančiškanski pevski zbor in njegov vodja, g. p. Hugolin Sattner (prvi zbor); nanovo sestavljeni pasijonski zbor (drugi zbor); pomnoženi orkester dravske divizijske oblasti. Na orglah kapelnik stolnice g. Stanko Premrl.

Osebe:

Evangelist	g. L. Kovač,
Jezus	g. J. Levar,
Peter	
Judež	g. M. Premelč,
1. duhoven	
Pilat	
2. duhoven	g. dr. J. Cepuder,
hči sijonska	
2. dekla	ga. C. dr. Cepudrova,
priča	g. St. Benedik,

Vstopnice, veljavne za oba večera, po 60, 50, 40, 20, 10 K
v Dolenčevi trafikli v Prešernovi ulici.

Joh. Seb. Bach:

Pasijon po sv. Matevžu.

Prvi del.

1. Zbor.

Sem, ve hčere, pojdite plakat!

Glejte!

Kje tak bi bil? Glejte!

Kot jagnje je mil!

Glejte,

Udano zre;

Glejte,

Za nas umre!

Glejte ga, sam s križem spe.

Nam v odkup gre kri prelivat.

2. Zbor.

Kaj?

Kaj?

Kaj?

Oh, kam?

Koral.

O jagnje božje milo,

Na križ pripeli so tebe,

Ti muke si nosilo,

Naš vzelo greh si na sebe,

Oh, kaj si zanj prebilo!

Ti naše tolažilo,

Usmili se v bedi nas,

o Jezus!

Recitativ. Ko Jezus bil izrekel je te besede, še rekel je učencem: To veste, da čez dva dni bo Velika noč, in prav v tistem času sin bo izdan človekov, da bo izdihnil na križu.

Koral. Preljubi Jezus, kaj si zlega storil,

Da bode srd človeški te umoril?

Česa si kriv? Za kakšna zla dejanja

Te kdo preganja?

Recitativ. Glej, in zbrali so višji se duhovniki in pismarji, starejšine naroda na dvoru višjega duhovna, ki Kajfež se je zval; sešli so se, da ujeli in umorili bi Jezusa. In so dejali:

Dvojni zbor. V praznik le nikar, zato da kje hrup ne vstane med ljudstvom.

Recitativ. Kadar Jezus pa je v Betaniji na domu bil Simona gobovega, žena je prišla, ki vrč je imela z dragim mazilom, in zliła ga je nanj, ko je pri mizi bil. Ko so videli to učenci, so dejali vsi nejevoljni:

Zbor (tutti). Čemu neki ta potrata? Čemu? To mazilo bi se bilo lahko prodalo in ubožcem nadložnim dalo.

Recitativ. Ko je Jezus to zapazil, jih je zavrnil: Kaj ji delate nadlego? Saj mi storila je dobro delo! Ubožci namreč so vedno pri vas, toda

jaz nisem vedno pri vas. Zakaj, če je razlila to mazi'o name, za moj pogreb je storila to samo. Resnično vam povem: Kjerkoli se bo oznanjal ta evangelij po svetu vsem, se bo tudi pravilo, kar je storila, v spomin te žene.

Alt - solo. Kes in sram
V srca dnu samo imam.
Solznih kapelj preobilo
Naj poklonim tebi sam,
Zvesti Jezus moj, v hladilo!

Recitativ. Takrat eden dvanajsterih je šel, zvan Judež Iškarjot, k velikim duhovnom, rekoč: Koliko mi daste? Izdati vam ga hočem. Dali so mu trideset srebrnikov, in odsihdob je iskal le prilike, da bi ga izdal.

Sopran - solo. Plakaj le bridko, srce!
Oh, otrok, ki si ga vzgajal,
Sam na prsih ga napajal,
Rad pogubil bi rednika,
Zdaj kot jedna kača sika.

Recitativ. Toda oprešnih kruhov so prvi dan k Jezusu prišli učenci in so rekli tako:

Zbor (tutti). Kje hočeš, da ti v jed pripravimo velikonočno jagnje?

Recitativ. On je rekel: V mesto pojdite k onemu in mu recite: Naš učenik ti pravi: Blizu je moj čas; pri tebi hočem Veliko noč imeti z učenci vsemi. In učenci so storili, kar jim je Jezus bil ukazal, in so jagnje mu pripravili. In zvečer je k mizi šel z dvanajsterimi učenci; in ko so jedli, je rekel: Po pravici vam povem, eden izmed vas me bo izdal! In so bili žalostni in vsi so ga začeli izpraševati, in vsak je dejal:

Zbor (tutti). Dej, sem li jaz?

Koral. Jaz sem! Peklà nadloge
Za roke in za noge
Naj zvezan pretrpim
Za spono in okove,
Smeh množice sirove
Naj jaz se pokorim!

Recitativ. Zavrnil jih je, rekoč: Le-ta, ki roko z mano pomaka v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kot je pisano o njem, toda gorje človeku, po katerem bo sin človekov izdan! Bilo bi mu bolje, da ne bi bil tisti človek nikdar rojen. Judež, ki ga izdal je, pa je dejal, rekoč: Sem li jaz? Mu reče on: Ti si rekel. Kadar so pa jedli, je Jezus vzel kruh, posvetil ga, razlomil in dal učencem, rekoč: Nate, jejte, to je moje telo. In je kelih vzel, posvetil ga in ga jim dal, rekoč: Pijte iz njega vsi; to je zaveze nove moja kri, ki bo prelita za njih veliko v odpustčanje vseh grehov. A rečem vam: Odsihdob pa ne bom pil več tega sadu od vinske trte do tistega dne, ko bodem z vami novega pil v kraljestvu očetovem!

Sopran - solo. Srce moje bije zate —
Bivaj v njem dobrote vir!

Recitativ. In kadar so bili speli hvalno pesem, so odšli na Oljsko goro; Jezus pa jim je rekel: Vi vsi to noč boste se pohnujšali nad menoj.

Saj je pisano to: Udaril bom pastirja, in v vsi čredi se ovce bodo razkropile. Kadar pa bom zopet vstal, pojdem pred vami vsemi v Galilejo.

Koral.	Zaupno gledam nate,	Iz tvojih ust prihaja
	Ti bodi moj pastir,	Le mleko, sladka jed;
	Blaginje, sreče zlate	Tvoj duh pa me napaja
	Edino ti si vir.	Z blaginjo spet in spet.

Recitativ. Peter pa mu odgovori in dé tako: Ko bi se ravno vsi pohujšali, se jaz ne bom nikoli pohujšal. Jezus mu veli: Resnično ti povem, nocojšnjo noč, preden petelin zapoje, me bodeš trikrat zatajil! Peter mu je rekel: Če moral bi umreti s tabo, pa te ne bodem zatajil. Takisto so vsi učenci rekli.

Koral.	Pri tebi hočem biti,	Ko z roso te krvavo
	Ne stidi se namé!	Oblije smrtni znoj,
	Od tebe nočem iti,	Položi sveto glavo,
	Ko počí ti srce.	Gospod, v naročaj moj!

Recitativ. Prišel je Jezus ž njimi na pristavo Getzemani potem in je dejal učencem: Sedite sem, da pojdem tja in pomolim. In vzel je s sabo Petra in Cebedejeva sinova in prihajal žalosten in tožen. Jezus pa jim je rekel: Moja duša je žalostna do smrti, ostanite, čujte z menoj!

Šel je malo dalje in padel je na svoj obraz in molil je, rekoč: Moj oče, če možno, naj ide kelih ta od mene, pa ne kot jaz hočem, ampak kot ti hočeš.

Bariton - solo. Hotel vse bi zanj trpeti,
Križ in kelih nase vzeti.
Pil za Jezusom bi vsaj.

Recitativ. In je prišel do učencev in našel jih je speče in jim je rekel: Torej niste mogli čuti eno uro z mano? Čujte in molite, da ne padete v izkušnjava! Duh je sicer voljan, meso pa je slabo. In zopet drugič je šel molit tja, rekoč: Moj oče, če ne more iti ta kelih od mene, kot da ga izpijem, pa se zgodi tvoja volja!

Koral.	Kar Bog veli, naj se zgodi,	
	Saj ve, kaj ukazuje;	Kaznuje v meri pravi,
	Brez pomoči nikoli ni,	Kdor misli nanj
	Kdor trdno vanj veruje.	In upa vanj,
	Iz muk, nadlog	Gospod ga ne ostavi.
	Pomaga Bog,	

Recitativ. Spet je prišel in jih našel speče, in njih oči so bile dre-motne. In jih spet je pustil in je zopet odšel in molil ondu tretjikat in prav besede tiste govoril. Tedaj je prišel k učencem in jim je rekel: Oh! Zdaj spite in počivajte! Glejte, približala se je ura že, ko bo sin človekov grešnikom izdan v roke! Vstanite, pojdimo dalje; glejte, on je tu, ki me bo izdal. In ko je govoril še, gledi, Judež, eden iz dvanajsterih, je prišel, ž njim pa množica s kolmi in meči, duhovnov velikih in starejšin. Njegov izdajavec pa bil jim je znamenje dal in jim dejal: Kogar bom poljubil, tisti je, njega primite. In zdajci je k Jezusu stopil, rekoč: Zdrav bodi, učenik! In ga je poljubil. Jezus pa mu je dejal: Prijatelj, čemu si prišel? Tedaj so pristopili in vrgli na Jezusa roke in ga prijeli.

Duet (sopran in alt). Tako moj Jezus je uklenjen.

Zbor (tutti) Stojte, stojte, oh, nikar!

Sopran in alt. Lunin žar

Od gorja je izpremenjen,

Ker inoj Jezus je uklenjen.

Ženo ga že v vezeh železnih.

Dvojni zbor. Kje bliski in gromi v oblakih ste jeznih?

Razgrni se, peklo, ob lesti in zlobi,

Pogoltni, razruši, zagrebi, razdrobi

Z besnečo močjo

Izdajnika, nje, ki Gospoda ženo!

Recitativ. In glej, eden tistih, ki so bili z Jezusom, iztegne roko, mahne hlapca višjega dukovna in uho mu odseka. Jezus pa mu veli: Vtakni svoj meč v njegovo mesto; zakaj kdor jemlje meč, končan naj bode z mečem. Morda misliš li, da ne morem očeta naprositi, in bi mi poslal več kot dvanajst legijonov angeljev? Kako pa naj se izpolni pismo? Zgoditi se mora. Ob tej uri je Jezus rekel množicam: Kakor, na razbojnika ste prišli name s kolmi in meči, da bi me ujeli; saj sem vsak dan sedel pri vas in v templju vsak dan učil, in niste me prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnilo bi pismo prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so ubežali.

Koral. Skesaj se grehov zlih, skesaj:

Za nje je Kristus pustil raj,

Za nje se je včlovečil!

Od deve nežne in čiste

Bil je porojen za dolgé,

Da bi ljudi osrečil.

Mrliče zopet je budil,

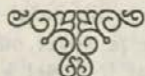
Bolnikom je v tolažbo bil,

A zdaj se doba bliža,

Ko greh bo nosil naš neštét,

Trpel za nas na križ razpet,

In snét bo mrtev s križa!

Drugi del.

Alt - solo. Oh, odšel je Jezus moj!

Zbor (tutti). Kam pa je odšel tvoj prijatelj, oj, najlepša ti med ženami?

Alt. Jeli mogoče? To da vidim?

Zbor. Kam odšel prijatelj je tvoj?

Alt. Jagnje moje tigru v kremlih!

Kam odšel je Jezus moj?

Zbor. Daj, skupaj s tabo ga iščimo.

Alt. Oh, kaj li duši bi velela,

Če od strahote bo drhtela?

Kam odšel je Jezus moj?

Recitativ. Ti pa, ki Jezusa so ujeli, h Kajfežu, višjemu so duhovniku ga gnali, kjer so se bili starejšine sešli in vsi pismarji. Peter pa je šel za njim od daleč na dvor duhovnika višjega; in šel je vanj in sedel med hlapce, zato da videl bi tamkaj konec. Duhovni veliki pa in starejšine in ves zbor so iskali zoper Jezusa krivega pričanja, da bi ga usmrtili, in niso ga našli.

Koral. Po krivem sodi svet z ležjo;

Razpel je mrežo nad meno

Lesti, zvijače, greha.

Otmi me, Bog, iz teh nadlog,

Ti sam si, Bog, uteha!

Recitativ. In najsi je došlo krivih prič veliko, niso ga našli. Naposled pa sta prišli dve krivi priči in sta rekli: Ta je dejal: Jaz lahko tempelj božji poderem in ga zopet lahko v treh dneh sezidam. In duhovnik višji je vstal in mu dejal: Kaj nič ne praviš na to, da zoper tebe pričata? Ali Jezus je molčal.

In duhovnik višji mu je dejal potem, rekoč: Rotim te na živega Boga, da nam izrečeš, si li ti res Kristus, sin božji. Jezus pa mu de: Ti si rekel. Povem vam pa: Odslej se bo zgodilo, da človekovega bodete sinu videli sedečega na desni, prihajajočega v oblakih nebeških. Veliki pa duhovnik raztrga oblačila, rekoč: Boga je preklinjal, kaj nam je še treba prič! Glejte, zdaj ste slišali njega preklinjevanje. Kaj se vam zdi? Oni so odgovorili:

Dvojni zbor. Zato je smrti vreden!

Recitativ. Tedaj so pljuvali mu obraz in za uho ga bili. Drugi pa so s pestmi ga tolkli v obraz in rekli:

Dvojni zbor. Zdaj reci nam, Kriste, kdo li te je bil?

Koral. Kdo li te je udaril,
Kdo zlobno razmesaril
Presveti tvoj obraz?
Saj nimaš nič na vesti
Kot grešniki zločesti;
Nobenih ne poznaš grehot!

Recitativ. Peter pa je sedel na dvoru zunaj, in stopila je dekla tja, rekoč: In ti si bil tudi z Jezusom Galilejcem. A Peter je vpričo vseh to tajil, rekoč: Ne vem, kaj praviš. Kadar pa je šel skoz vrata, ga je videla druga dekla in rekla tistim, ki so tam bili: Tudi ta-le je bil z Jezusom Nazarenskim! In zopet je tajil in se rotil: Človeka tega ne poznam. Črez malo časa pa so pristopili ondot stoječi in Petru dejali:

Zbor (tutti). Res je, bil ti si tudi pri tistih, zakaj izdaja te jezik tvoj.

Recitativ. Tedaj pa se je rotil in na glas prisezal: Človeka tega ne poznam. In zdaj petelin je zapel. In Peter se je spomnil Jezusa, ki mu je bil rekel: Preden petelin bo zapel, me bodeš trikrat zatajil. In šel je ven in plakal žalostno.

Koral. Najsi tebe sem ostavil,
Zopet združim se s teboj;
Saj je v smrtnem strahu spravil
Naju sin edini tvoj!
Ne, pregrehe ne tajim;
Daj, da milost spet dobim.
Večja je od vsega greha
Tvoja milost in uteha.

Recitativ. Kadar pa jutro se je storilo, so sklenili veliki duhovniki in starejšine, da Jezusa umore. In zvezanega so odgnali in so ga izdali deželnemu glavarju Ponciju Pilatu. Tedaj, ko je Judež, ki ga je bil izdal, spoznal, da bo obsojen, tedaj se je skesal, prinesel nazaj trideset srebrnikov duhovnom velikim in starejšinam, rekoč: Pregrešil sem se bil, da sem izročil vam nedolžno kri. In so rekli:

Dvojni zbor. Kaj je do tega nam? Glej sam, če hočeš!

Recitativ. In je vrgel srebrnike njih od sebe in se je vrnil, odšel in obesil se. Višji duhovniki pa so vzeli srebrnike in rekli: Ni smeti v skrinjico templjevo jih položiti, zakaj to je cena krvi izdane! Sklenili pa so potem in kupili njivo lončarjevo zanje, kjer so zagrebali tujece. Zatorej se zveze ta njiva njiva krvi še do današnjega dne. S tem se je zgodilo, kar je bil govoril prerok Jeremija, ki veli: In vzeli trideset so srebrnikov, da so plačali cenjenega, ki so kupili ga od Izraelovih otrok; in so jih za lončarjevo dali njivo, kot mi ukazal je Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjem, poglavar pa je vprašal ga, rekoč: Si li kralj ti judovski? Jezus pa mu je dejal: Ti praviš. In ko je bil tožen od duhovnikov višjih in starejšin, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, kako hudo si tožen? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar mu silno čudil.

Koral. Na poti se izroči,
Potrt od zla in zmot,
Njegovi zvesti moči,
Ki daje zvezdam pot!

On, ki oblake vodi,
Vetrovom meri tek,
Ti dá stezo, kjer hodi
Lahko se brez zaprek.

Recitativ. Poglavar pa imel ob prazniku je navado, da ljudstvu enega je izpustil, ki so ga hteli. Imel pa takrat je jetnika slovečega, ki imenovan bil je Baraba. In ko so tedaj se zbrali, poglavar jim je rekel: Koga hočete, da izpustim ga, Barabo ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Kajti vedel je, da izdali so ga bili iz zavisti. In ko je sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena: Nič si ne dajaj posla s pravičnikom tem; v sanjah veliko sem trpela nočoj zaradi njega. Ali duhovniki višji in starejšine so pregovarjali ljudi, da bi za Barabo prosili, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa jim je odgovoril in jim rekel: Koga hočete med tema dvema, da vam ga izpustim? In so rekli:

Dvojni zbor. Barabo!

Recitativ. Pilat pa jim je rekel: Kaj z Jezusom mi je storiti, ki Kristus je imenovan? In vsi so rekli:

Zbor (tutti). Križan naj bo!

Koral. Oj, nezaslišane, strašné krivice!
Pastir trpi naj dobri za ovčice!
Trpi gospod, ki hlapcem je prijazen,
Naj zanje kazen!

Recitativ. Pilat jim je rekel: Kaj pa vam je hudega storil?

Sopran - solo. Le blage trosil je dari,
Pogled je slepcem spet delil,
Ozdravljaj hromcem ude;
Besedo božjo je proslavljal,
Obsedence ozdravljaj,
Ubožcem je podpornik bil,
Vzprejemal grešne je ljudi —
Sicer nič Jezus storil ni!

Recitativ. Še huje pa so kričali, rekoč:

Zbor (tutti) Križan naj bo!

Recitativ. Ko pa je Pilat spoznal, da nič ne opravi, temveč da se dviguje še večji hrup, vzel je vode in si roke umil vpricho ljudstva, rekoč: Jaz pravičnika tega sem krvi nedolžen; le vi glejte. In vse ljudstvo je odgovorilo, rekoč:

Zbor (tutti). Kri naj pride ta na nas in na otroke!

Recitativ. Tedaj jim je izpustil Barabo, dal pa Jezusa je bičat in ga jim je potem izdal, zato da bi bil križan.

Alt - solo. Če vas solza,
Ki me rosi,
Ne preprosi,
O, vzemite mi srce!

Recitativ. Tedaj so vojščaki poglavarjevi Jezusa vzeli s seboj na sodišče in spravili k njemu so potem vso trumo in so ga slekli in so mu

ogrnili plašč od škrlata in spletli so mu krono od trnja in dali mu jo na glavo in v desnico še njegovo trst in so poklekali pred njim in rogali se in rekli:

Dvojni zbor. Zdrav bodi, Jezus, kralj vseh Judov!

Recitativ. In so pljuvali vanj in trst jemali in ga tolkli ž njim po glavi

Koral. Oj, glava, vsa oblita
S krvjo iz krutih ran,
Z bodicami ovita
V grohot, posmeš glasan!
Oj, glava, ki ti dana
Sicer je čast samo,
A zdaj zasmehovana,
Pozdravljam te srčno!

Recitativ. In ko so ga zasramovali, potlej so mu slekli plašč in ga oblekli v njegova oblačila in so ga gnali, da bi ga križali. Na poti pa so dobili človeka iz Cirene z imenom Simona; tega so primorali, da mu ie nesel križ.

Bariton - solo. Seveda neče iti kri,
Meso pod križ trpljenja ta;
Čim bolj bi duši v prid bilo,
Tem težje se podá.

Recitativ. In so prišli na mesto, ki se zove Golgota, to je mesto mrtvaških glav, in so dali piti mu vina, zalitega z žolčem; in ko je bil pokusil, ga ni hotel piti. Potem pa, ko so ga križali bili, so razdelili oblačila in zanja vadjali, da se je dopolnilo, kar rečeno je po preroku: In razdelili so si moja oblačila in so za mojo suktnjo vadjali posihdob. In sedeli so tam in ga čuvali. In vrhu njegove glave so mu pribili pisano njegovo obsodbo, namreč: To je Jezus, kralj vseh Judov. Ž njim sta bila pa križana dva razbojnika, eden na desni in eden na levi. In ti, ki so mimo hodili, pa so ga kleli in zmajevali z glavo in rekli:

Dvojni zbor. Kako podiraš božji nam hram in v treh ga dnevih spet sezidaš; sam si pomagaj! Če si božji sin, pa stopi s križa dol!

Recitativ. Takisto so ga sramotili višji duhovni s starejšinami in pismarji vred in rekli:

Dvojni zbor. Drugim je pomagal, sam sebi pa nič ne more! Če res je izraelski kralj, pa stopi naj s križa zdaj, in bomo mu verjeli. V Boga je zaupal, ta naj reši ga zdaj, če ga ljubi, saj je dejal: Jaz sem božji sin!

Recitativ. Prav to sta mu očitala morivca, ki sta ž njim vred križana bila.

Alt - solo. Oh, Golgota, nesrečna Golgota!
Gospod gospostva vsega mora tu umreti,
On, ki je ves osrečil svet,
Sramotno je na križ razpet.
On, ki nebo ga, zemlja hvali,

V posmeh je grešni tej drhali;
Pravico hte' po krivem streti,
Zato drhti mi duša vsa.
Oh, Golgata, nesrečna Golgata!

Recitativ. Od šeste ure pa se je storila tema po vesoljni zemlji in do devete ure. In ob deveti uri je zaklical Jezus, rekoč: Eli, Eli, lama asabthani! To je: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih so rekli, ko so zaslišali te besede:

Zbor (tutti). Elijo kliče ta!

Recitativ, In brž je eden stekel in gobo vzel in jo napojil s kison in jo nataknil na trst in piti mu dal. A drugi so dejali:

Zbor (tutti). Stoj, poglejmo, ali pride ga Elija rešit.

Recitativ. Jezus pa je zopet zavpil na ves glas in umrl.

Koral. Kadar mi bo umreti,	Ko bo mi najtesneje,
Ne loči se z menoj!	Upri name oči;
Ko smrt mi bo trpeti,	Saj strah in bol umeje,
Gospod, pri meni stoj!	Kdor je trpel kot ti!

Recitativ. In glej sedaj, zavesa se v templju pretrga na dvoje tam od vrha in pa do tal. In vsa zemlja se je potresla, in vmes skale so pokale in grobovi se odpirali, in vstalo je mnogo trupel svetnikov, ki so spali, in šli so iz grobov po njegovem vstajenju in so prišli do svetega mesta in se mnogim prikazali. Ali stotnik in kateri so ž njim pri Jezusu stali, ko so videli potres in kar se je godilo, so se silno zbali in so rekli:

Zbor (tutti). Ta resnično je sin bil božji!

Recitativ. Bilo pa je veliko žen, ki so stale od daleč; bile so prišle za Jezusom iz Gali'eje in so mu bile stregle; tam je bila Marija Magdalena in Marija, mati Jakopa in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. Na večer pa je prišel bogat mož iz Arimateje, po imenu Jožef, ki je bil učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu in prosil trupla Jezusovega. In Pilat je rekel, da so mu dali truplo.

Bariton - so'o. Zvečer, ko hlad je zemljo kril,
Adamov greh očit je bil;
Zvečer mu je poslal Vzveličar kazni;
Zvečer golobček je prijazen
Prinesel oljčino mladiko.
Lepot ima večer veliko!
S človekom mir je sklenil zdaj Gospod,
Otel je sin človeški rod.
Mir truplo mu dobi.
Oh, ljuba duša, prosi ti,
Oh, pojdi, Jezusa si v dar izprosi,
V predrag spomin ga vedno v sebi nosi!

Recitativ. In Jožef je vzel telo in ga zavalil v čisto tenčico in ga položil v novi svoj grob, ki ga je bil izsekal v skalo, in je zavalil velik kamen k durim groba in je odšel. Bili pa sta ondu Marija Magdalena in ona Marija in sedeli sta grobu nasproti. Prihodnji dan, tisti, ki je po pripravljanju, so se zbrali višji duhovniki in farizeji k Pilatu, rekoč:

Dvojni zbor. Gospod, spomnili smo se, da je zapeljivec ta, ko je še živ bil, del: Črez tri dni hočem zopet vstati sam od smrti. Ukaži grob tedaj obvarovati do tretjega mu dne, da ga njega učenci kje ne ukradejo in ljudstvu ne reko: Glejte, vstal je zopet sam od smrti; in zmota ta poslednja bo hujša kakor prva.

Recitativ. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, varujte, kakor veste. Oni so šli in postavili so straže h grobu in kamen zapečatili.

Dvojni zbor. Mi grudimo se v prah s solzami
In v grob ti kličemo srčno:
Jezus mili, spi sladko!
Udje trudni, pokoj z vami!
Grob in smrtni kamen tu
Bodi naši plašni vesti,
Srcu, ki drhti v bolesi,
Mehka postelja miru.
Tukaj vsak sanja brez strahu!
Mi grudimo se v prah s solzami
In v grob ti kličemo srčno:
Jezus mili, spi sladko!

Poslovenil Anton Funtek.

Oponiba. Recitativi so prirejani po Volčevem prevodu sv. pisma. Iz glasbenih ozirov pa so se morale besede semtertje drugače razvrstiti in tudi predružačiti; zmisel se pa ob tem seveda ni izpremenil.

